

denne redegørelse foreligger, vil jeg tage stilling til, om der er grundlag for, at jeg går ind i sagen.

Spm. nr. S 1096

Til kulturministeren (11/12 02) af:

Bodil Kornbek (KRF):

»Betyder § 95, stk. 3, i forslag til lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, at sendetilladelser, som er udstedt under den nuværende lovgivning, men hvor tilladelse først løber fra den 1. januar, er omfattet af det endnu ikke vedtagne forslag til lov om radio og fjernsynsvirksomhed og bekendtgørelse for lokal radio- og fjernsynsvirksomhed?«

Begrundelse

Spørgeren har den opfattelse, at det ville være en ekspropriering af sendetilladelseshavernes ret til sendetidsbælterne kl. 9-10, kl. 17-18 og kl. 23-24.

Svar (17/12 02)

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg tillader mig at henvise til vedlagte svar på spørgsmål nr. 44 (L 40 – bilag 63), forslag til lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, stillet af Folketingets Kulturudvalg den 11. december 2002. (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 1191

Til undervisningsministeren (18/12 02) af:

Bodil Kornbek (KRF):

»Har ministeren i forbindelse med udformningen af forliget om fornyelse af folkeskolen haft sorg- og kriseplanlægning i folkeskolen med i sine overvejelser, og hvilke tiltag har ministeren tænkt sig at foretage?«

Begrundelse

Den 23. november d.å. opfordrede Kristeligt Folkeparti pr. brev undervisningsministeren til at indføre en lov om sorg- og kriseplanlægning. Baggrunden for såvel opfordringen som spørgsmålet er skolernes fortsatte mangel på sorg- og kriseplaner. Det fremgår af en statistik som Danmarks Lærerforening har fremlagt, at over 4.000 danske børn hvert år mister deres far eller mor ved død, og omkring 500 børn i den skolesøgende alder dør hvert år. Det svarer til, at der i hver eneste klasse vil være en elev, som mister sin mor eller far, inden udgangen af niende klasse samt, at hver femte danske skole mister en elev hvert år. En handlingsplan for skolerne, der beskriver ansvarsfordeling, arbejdsopgaver og tidsforløb i forbindelse med dødsfald, vil gøre medarbejderne bedre i stand til at håndtere sorg og krisesituationer hensigtsmæssigt og give den enkelte tryghed som basis for handling i stedet for, at situationen skaber afstand og »usynliggørelse« af de personer, som er ramt. Børn befinder sig fem ud af syv dage i skolens regi, og børnene er i langt højere grad sammen med deres lærer og pædagoger, end de er med deres forældre, og skolen må derfor også være parat til at ledsage børn gennem kriser, og ikke mindst være rustet og i stand til at træde til i disse situationer.

Svar (23/12 02)

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Til spørgsmålets første del om, hvorvidt sorg- og kriseplanlægning har indgået i mine overvejelser i forbindelse med udformningen af folkeskoleforliget, er svaret: nej.

På spørgsmålets anden del om, hvilke tiltag, jeg har tænkt mig at foretage, er mit svar, at jeg ikke påtænker at iværksætte centrale initiativer vedrørende disse forhold.

Jeg er enig i, at det er vigtigt, at der fra skolens side tages hånd om de børn, der skal have hjælp til at bearbejde sorg og savn, når de har mistet en forælder eller oplevet lignende svære tab. Jeg er til gengæld ikke enig i, at det skal gøres til et ministerielt anliggende at sikre, at et barn, der sørger eller er i anden, svær følelsesmæssig krise, får den nødvendige omsorg og støtte.

At kunne give trøst og støtte til mennesker, der sørger, er et alment menneskeligt anliggende. Hvis det er et generelt træk ved vores sam-